

Advies

nummer 2013 N-46

23 januari 2014

Klacht betreffende de handelwijze van de school naar aanleiding van een incident tussen drie leerlingen waarvan de dochter van klager slachtoffer was.

Volgens klager is met een incident, waarvan zijn dochter het slachtoffer was, niet op de juiste manier omgegaan. De schoolleiding heeft ten onrechte het personeel in bescherming genomen.

Naar het oordeel van de Commissie getuigde de manier waarop de groepsleerkracht het gesprek wilde voeren niet van een gebrek aan professionaliteit. Zij moest met een breder belang rekening houden dan alleen dat van de leerlinge en haar ouders.

Volgens klager is de oplossing van de problemen die zijn dochter op school ondervond, te snel gezocht in het zoeken naar een andere school. De directeur van de school heeft ter zitting toegegeven dat in een naar het oordeel van de Commissie te vroeg stadium is aangegeven dat de ouders naar een andere school moesten zoeken.

De Commissie verklaart de klacht deels gegrond en deels ongegrond.

Naar aanleiding van de klacht van de heer K, vader van de minderjarige L, leerlinge van de Basisschool S, die door de Stichting X in stand wordt gehouden,

tegen: mevrouw A1, als groepsleerkracht verbonden aan de Basisschool S,
de heer A2, directeur van de Basisschool S,
mevrouw A3, locatiedirecteur van de Basisschool S, en
de heer A4, voorzitter CvB van de Stichting X, allen aangeklaagden,

heeft de Landelijke klachtencommissie voor het katholiek onderwijs (de Commissie) het volgende advies uitgebracht aan de Stichting x:

1. Het verloop van de procedure

Voor de loop van het geding verwijst de Commissie naar de volgende stukken, waarvan de inhoud als hier ingevoegd is te beschouwen:

- de brief van de ouders van L van 17 oktober 2013 met producties,
- het door de vader ingevulde vragenformulier van 3 november 31 juli 2013,
- de brief met producties van mevrouw mr. G.J. Spaans van de VKO van 14 januari 2014.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op 23 januari 2013 te Utrecht.

2. De klacht

Blijkens de inhoud van de overgelegde stukken en hetgeen ter zitting is verklaard, luidt de klacht als volgt.

Met een incident, waarvan L het slachtoffer was, is niet op de juiste manier omgegaan. De schoolleiding neemt ten onrechte het personeel in bescherming.

De oplossing van de problemen die L op school ondervond, is te snel gezocht in het zoeken naar een andere school.

3. De ouders hebben het volgende aan hun klacht ten grondslag gelegd:

Op donderdag 10 oktober 2013 is L, 11 jaar oud, een hele tijd mishandeld door twee meisjes uit haar klas. Dat ging door tot in het lokaal.

Mevrouw A1, die dag L's leerkracht, bleek van dat alles niets gemerkt te hebben.

De dag daarop zijn L's ouders op school geweest. Zij hebben aan mevrouw A1 gevraagd hoe het nu verder moest. Dat contact leidde niet tot een oplossing. De ouders zijn toen verwezen naar de directeur, de heer A2.

Deze gaf de ouders aan pas na 12 uur de zaak te kunnen onderzoeken en om de kinderen die bij de mishandeling betrokken waren, te kunnen horen. Dat was voor de ouders te laat, omdat L dan wel de hele tijd met de bewuste klasgenootjes in één lokaal zou moeten zitten.

De heer A2 verklaarde bovendien bij die gelegenheid dat hij te allen tijde achter zijn personeel staat. Daarmee gaf hij blijk van vooringenomenheid.

Tijdens het gesprek dat de ouders toen met de heer A2 voerden, heeft mevrouw A1 tegen de uitdrukkelijk met de ouders gemaakte afspraak in L gehoord over de mishandeling. In het bijzijn van de klasgenoten heeft zij L vragen daarover gesteld. Dat getuigde van onprofessioneel optreden.

De ouders hebben diezelfde ochtend L meegenomen naar huis. Door de opstelling van de heer A2 was er bij hen onvoldoende vertrouwen in wat de school aan bescherming kon bieden, overgebleven.

Het heeft nog de nodige moeite gekost om L weer naar school te laten gaan. Zij heeft veertien dagen de school niet bezocht. Er is gedurende L's afwezigheid ook nog een schorsing opgelegd geweest.

De heer A2 heeft in een vroeg stadium het advies gegeven dat voor L maar gezocht moest worden naar een andere school.

De vader heeft een overeenkomst getekend, waarin hij verklaart vertrouwen te hebben in mevrouw A1. Dat tekenen heeft plaatsgevonden onder druk, omdat anders L niet meer tot de Basisschool S zou worden toegelaten.

De heer A2 is blijkens de verslagen die zijn gemaakt van de gesprekken met L's ouders niet objectief. Hij verdraait zaken in het voordeel van zijn personeel en van hemzelf.

De heer A4 weigert passende maatregelen te treffen tegen de heer A2.

Uit het voorgevallene valt af te leiden dat het toezicht op de Basisschool S faalt.

4. Het standpunt van aangeklaagden

Door en namens aangeklaagden is de klacht gemotiveerd bestreden. Waar van belang wordt daarop hierna teruggekomen.

5. De ontvankelijkheid van de vader

De Commissie acht zich bevoegd om de klacht te behandelen nu de Stichting x is aangesloten bij de Commissie. De vader kan worden aangemerkt als klager in de zin van de klachtenregeling die voor De Basisschool S geldt en kan derhalve in zijn klacht worden ontvangen.

6. De gang van zaken

Op grond van de overgelegde stukken en uit hetgeen bij de mondelinge behandeling naar voren is gebracht, is voor de Commissie het volgende komen vast te staan:

Op donderdag 10 oktober 2014 was er op het schoolplein onenigheid tussen L en twee klasgenootjes over de wijze waarop zij een presentatie zouden uitvoeren. Die onenigheid is dermate geëscaleerd dat de twee andere meisjes L hebben vastgepakt en haar arm hebben omgedraaid. Dit incident is door de school niet opgemerkt.

Mevrouw A1, L's leerkracht, werd de ochtend daarop, 11 oktober, voor de aanvang van de lessen op school door L's ouders aangesproken op het incident. De ouders gaven te kennen dat zij bij het gesprek dat mevrouw A1 met de drie meisjes zou voeren, aanwezig wilden zijn. Mevrouw A1, op wie de ouders agressief overkwamen, wilde dat niet. Het gesprek leidde niet tot overeenstemming. De ouders verklaarden toen geen vertrouwen meer te hebben in mevrouw A1.

Daarna hebben de ouders een gesprek gevoerd met de schooldirecteur, de heer A2. Ook deze bleek geen voorstander te zijn van aanwezigheid van L's ouders bij het horen van de meisjes over het incident op het schoolplein. In het bewuste gesprek heeft de heer A2 gezegd dat de ouders om moesten zien naar een andere school, als zij in de Basisschool S geen vertrouwen hadden.

Toen L's ouders in gesprek waren met de heer A2, heeft mevrouw A1 L tegen de uitdrukkelijke wens van de ouders in gehoord over het incident. Ter verklaring daarvan heeft zij aangevoerd dat L een aangeslagen indruk maakte en dat zij haar wilde opbeuren. Zij heeft eveneens aangevoerd dat zij voor dit gesprek L apart heeft genomen.

Voor de Commissie is daarmee niet vast komen te staan dat het horen van L in de klas of binnen gehoorsafstand van andere leerlingen heeft plaatsgevonden.

Het gesprek met de heer A2 heeft de ouders geen vertrouwen gegeven in wat de Basisschool S aan veiligheid kon bieden. Zij hebben L diezelfde ochtend meegenomen naar huis.

Op maandag 14 oktober zijn de ouders, die L thuishielden, op school geweest om huiswerk op te halen. Er is toen een gesprek geweest tussen hen en de schooldirectie. De heer A2 heeft toen als voorwaarde voor het weer toelaten van L genoemd dat de ouders hun vertrouwen moesten uitspreken in mevrouw A1 en de schooldirectie.

Het gesprek heeft niet tot overeenstemming geleid.

Op dinsdag 15 oktober heeft de vader zich gewend tot de heer A4, de algemeen directeur. Onder diens leiding is er op 28 en 29 oktober overleg geweest. Dat heeft geleid tot een overeenkomst, op 5 november ondertekend door de vader en de heer A2, waarin de vader aangeeft vertrouwen te hebben in de school.

De vader heeft verklaard de overeenkomst onder dwang te hebben getekend, omdat anders L niet meer tot de Basisschool S zou worden toegelaten. Zij was op maandag 28 oktober, de dag na de herfstvakantie ook al geschorst geweest.

Aangeklaagden hebben aangegeven dat de schorsing voor één dag was opgelegd, omdat L's klas die dag op excursie zou gaan en de school van mening was onder die omstandigheden geen verantwoordelijkheid voor haar te kunnen dragen.

Na het overleg van 29 oktober is L weer naar de Basisschool S gegaan.

7. De beoordeling van de klacht

De Commissie beoordeelt de klacht aan de hand van de volgende indeling:

- a. De wijze waarop mevrouw A1 met het incident is omgegaan,
- b. Het optreden van de heer A2,
- c. Het zoeken naar en oplossing door de heer A4.

Ad a: Mevrouw A1 heeft aan de ouders duidelijk gemaakt dat zij met de meisjes die bij het incident betrokken waren, een gesprek wilde voeren. Zij heeft ook verklaard dat zij het minder verstandig vond dat de ouders van L daarbij aanwezig zouden zijn. Zij was van mening dat in dat geval de ouders van de andere meisjes er ook bij zouden moeten zijn, hetgeen niet tot een oplossing van het probleem zou bijdragen.

Naar het oordeel van de Commissie getuigde de manier waarop mevrouw A1 het gesprek wilde voeren niet van een gebrek aan professionaliteit. Zij moest met een breder belang rekening houden dan alleen dat van L en haar ouders.

Dat mevrouw A1 tegen de door de ouders geuite wens in L heeft aangesproken op het incident, is mogelijk niet handig, maar wel verklaarbaar. Zij zag een verdrietige L voor zich, die bemoediging nodig had.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Ad b: De heer A2 heeft in het gesprek dat hij op 11 november met de ouders voerde, verklaard dat hij achter zijn personeel stond. Kennelijk was hij er niet van overtuigd dat de wijze waarop mevrouw A1 het gesprek met de meisjes, die bij het incident betrokken waren, wilde voeren, blijk gaf van een onjuiste aanpak.

Naar het oordeel van de Commissie valt de heer A2 niet te verwijten dat door zijn toedoen de ouders geen vertrouwen meer hadden in de Basisschool S.

Voor zover dit onderdeel inhoudt dat de heer A2 tegen beter weten in niet aan de wensen van de ouders tegemoet is gekomen, verklaart de Commissie het ongegrond.

Wel is de Commissie van oordeel dat de wijze waarop de heer A2 de ouders heeft benaderd, van meer tact had kunnen getuigen.

Zo heeft hij, zoals ter zitting door hem toegegeven, in een naar het oordeel van de Commissie te vroeg stadium aangegeven dat de ouders naar een andere school moesten zoeken.

Verder is de Commissie van oordeel dat de schorsing van een dag op 28 oktober 2013 een te zwaar middel was om de problematiek waarmee de school zat, op te lossen. Schorsing is een ingrijpende maatregel, die slechts in uiterste noodzaak mag worden opgelegd. Van een dergelijke noodzaak is de Commissie niet gebleken.

Voor zover dit onderdeel van de klacht betrekking heeft op deze gebeurtenissen, verklaart de Commissie het gegrond.

Ad c: De heer A4 heeft in zijn positie van bovenschools directeur getracht de ouders en de school op één lijn te krijgen. Daarbij was het naar het oordeel van de Commissie niet noodzakelijk om tegen de heer A2 de maatregelen te treffen die de vader noodzakelijk achtte.

Dat er ongeoorloofde druk zou zijn gehanteerd om de vader tot het tekenen van de opgestelde overeenkomst te bewegen, is gezien de tenenstrijdigheid in de verklaringen op dit punt, de Commissie niet gebleken.

Er is voor de Commissie niet komen vast te staan dat de heer A4 tekort is geschoten in het oplossen van het conflict tussen de ouders van L en de Basisschool S.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

8. Aanbevelingen

De Commissie ziet af van het doen van een aanbeveling.

Aldus uitgebracht op 23 januari 2014 door de heer mr. J.M. Vrakking, voorzitter, mevrouw drs. M.Y. de Kok- Damave en mevrouw mr. A. Kortmann- Huysmans, leden, daarin bijgestaan door de heer mr. H. Nentjes, adjunct-secretaris.